

2. Anbringelse af et Lag med Falb ud igjennem 1ste Stages Binduer vilde bidrage betydeligt til at forhindre Hvelvingernes fremtidige Odelaggelse ved Fugtighed. Til Dækning af samme turde Laggap formentlig bedst egne sig, idet dette dels er billigere, dels bedre vilde modstaa Indvirkningen af de større og mindre Murstensbrokker, som, løsneved Frost og Regn, af og til falde ned fra Taarnets øverste Del. Da Lagene ligge indenfor Murene, vilde de ikke virke forstyrrende paa Ruinens Ydre.

3. Istandsættelse og delvis Ommuring af forfaldne Binduesbuer og Udsækning af Murenes øverste Flade ved Gesimserne med Beton og Lagsken, for at forhindre Odelaggelse ved Vandets Nedstrømning; det bemærkes, at dette Arbejde alt for flere Aar siden er paabegyndt, men at Meget endnu staar tilbage, da de disponible Midler kun have tilladt Istandsættelse af mindre Strækninger aarlig.

4. Skjøndt der endnu ikke findes nogen væsentlig Hælbning af Idermurene i den bedre konserverede Del af Ruinen, nemlig den vestre, nordre og endel af den østre Fløi, er det dog at forudsæ, at en saadan esterhaanden vil tiltage, idet Murene altid ere mer eller mindre svækkede, hvor Stagerens Bjælkelag have været indmurede. Det turde derfor være betryggende, om en Forankring med Jernstænger, forsynede med stærke Forstud udvendig paa Murene og Skuer med Nøttrikler anbragtes hist og her med større Mellemrum.

5. Saafernt de ovenfor nævnte Beskyttelsestage skulle komme til Udførelse, vilde det være ønskeligt, om Hvelvingerne i to ret vel konserverede Rum i nordre Fløi kunde blive gjenopsorte. Ruinen vilde ikke vinde saa Lidt i Interesse ved en saadan delvis Restauration af bemeldte Lokaler, der med Gælle i Midten og Hvelvinger til alle Sider minde stærkt, skjøndt i al Lævelighed, om lignende Lokaler i Frederiksborg Slots underste Stage.

6. Som tidligere meddelt i den under 7de November f. A. indsendte Beskrivelse over Ruinen, findes paa det store Taarns vestlige Side et Stykke paaflisret Murværk, der, saavidt kan skjønnes ved at betragtes fra Slotsbanken, muligen i større eller mindre Grad truer med Nedstyrning. Det er høit oppe paa Taarnet, og saaledes fuldstændig utilgængeligt. Saavidt mig bekendt er i en Række af Aar Intet fyrret ned, skjøndt denne Beklædning synes at være kun meget usfuldstændig forbundet med Taarnets ældre Mur. For det Første er der ingen Grund til her at foretage Noget; men skulde om kortere eller længere Tid større partielle Nedstyrninger finde Sted, vil det blive uundgaaelig nødvendig at foretage Noget for at forgindre Gjentagelser, der kunne være farlige, enten ved at fjerne denne Beklædning eller udføre en delvis Ommuring med Forankring, for derved at befæste den tilbøilig til den baaved liggende ældre Mur. Da hertil kræves et stærkt og derfor temmelig kostbart Etillads, vilde Omkostningerne ved de her fornødne Arbejder blive ikke ubetydelige.

Det Heldigste vilde jo være, om Ruinen delvis forsynedes med Lag, Bjælkelag, Binduer og Døre, Trapper og Gulve, eventuel med flere Stillrum; for at kunne tjene i et eller andet offentligt Diemed, som Magazin, til Belægning med Militær ved større Troppesamlinger, uden derfor just fuldstændig at indrette den til Kaserne. De store Staldbygninger vilde da som tidligere komme til Anvendelse. Under slige Forhold har Mandstabet hidtil været indkvarteret i Byen, vist til større eller mindre Ulempe for alle de Paagældende. Hvis jeg ikke seiler, udtales fra Generalkommandoen ved sidste Troppesamling under den fransk-tydske Krig, ønsket om samlet Kantonement for endel af Styrtten, og hertil vilde formentlig en saadan Bygning have egnethed.

Det er vist heller ikke umuligt, naar den sættes i beboelig Stand, at den med nogen Fordel kunde bortleies i forskjellige Boliger; der er ofte fra forskjellige Sider fremkommet Ønsker om at kunne komme til „at bo paa Ruinen“; og paa den Maade vilde en delvis Restauration af den gamle Kongeborg kunne iværksættes, selvølgelig dog ikke uden betydelige penuniære Offre, men saa vilde ogsaa dens Bestaaen som et af vore mærkeligste nationale Monumenter være sikret for et langt Tidsrum.

Kolding, den 9de December 1880.

Underdanigst
E. A. Winstrup.

Til Indenrigsministeriet.

Derefter tilfæret Udvalget under 12te Januar Indenrigsministeriet saaledes:

„Idet man i Anledning af Korrespondancen angaaende Kolding Slotsruin refererer sig, at Forudsætningen for Udvalgets Skivelse kun var Ønsket om at bevare Ruinen som saadan, skal man udbede sig en nærmere Calcul over Omkostningerne ved hvert af de i Bygningsinspektørens Skrivelse af 9de f. M. under Punktterne 1—4 opførte Arbejder.“